

Tämä on rinnakkaistallenne.
Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat
saattavat poiketa alkuperäisestä julkaisusta.

Julkaisun tekijä(t): Kuittinen, Tiina; Virkkula, Outi

Julkaisun nimi: Sosiaalipedagoginen hevostoiminta kaipaa lisää näkyvyyttä

Julkaisuvuosi: 2021

Versio: Kustantajan versio

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Kuittinen, T. & Virkkula, O. (2021). Sosiaalipedagoginen hevostoiminta
kaipaa lisää näkyvyyttä. *Hippos: ratsastuksen erikoislehti*, (1), 77.

Sosiaalipedagoginen hevostoiminta kaipaa lisää näkyvyyttä

 Tiina Kuittinen, agrologi AMK ja

Outi Virkkula, lehtori, Oulun ammattikorkeakoulu

 Ulla Leinonen

Sosiaalipedagoginen hevostoiminta ei ole uusi asia Suomessa. Toimijoita on koulutettu 20 vuotta Kuopion yliopiston ja Ypäjän hevospiston yhteistyönä. Sittenkin koulutuksen järjestäjiä on tullut lisää.

Tiina Kuittisen tekemästä oppinäytetyöstä käy ilmi, että alan toimijoiden tyyppisin ammatillinen tutkinto on sosiaalialan korkeakoulututkinto. Hevosalan tutkintoja toimijoilla oli vähän. Tämä johtunee siitä, että hevosalalle tuli omat perustutkinnot vuoden 2009 tutkintouudistuksessa. Hevosalalta oli hankittu paljon kokemusta joko harrastuksen tai työn kautta. Suurimmalla osalla vastaajista kokemusta oli kertynyt yli 20 vuotta.

Sosiaalipedagogista hevostoimintaa toteutetaan monella tavalla. Kyselyyn vastanneilla paikkana oli useimmiten oma talli. Toimintaa tehtiin ryhmä- ja yksilötasolla, ja mukana oli keskimäärin 3–5 hevosta.

Sosiaalipedagogisessa asiakastoiminnassa keskityttiin hevosten hoitamiseen, maasta käsin tehtäviin harjoituksiin sekä ratsastukseen. Lisäksi tarjottiin he-

vosten talutusta, kärryajelua, hevosten lihashuoltoa, hevoshiausia, läsnäolo- ja rentoutusharjoituksia, agilitya ja metsämieliratsastusta.

Asiakasryhmät ovat pääsääntöisesti lapsia ja nuoria. Ikäihmisille tarjottiin varsin vähän toimintaa.

Suurin osa asiakkaista hakeutui hevostoimintaan itse. Merkittävin lähettävä taho oli sosiaali- ja terveysalan kuntayhtymä. Myös lastensuojelun kautta tuli asiakkaita. Kilpailutettuja kuntoutus- ja terapiapalvelusopimuksia käytettiin todella vähän.

Tiivistä yhteistyötä kannatettiin

Yhteistyötä kuntien ja Suomen Ratsastajainliiton toivottiin enemmän ja säännöllisemmäksi. Tärkeimpänä muotona esitettiin toiminnan tunnettavuuden lisääminen kuntasektorilla ja hevosalalla.

Konkreettisia ehdotuksissa esille nousivat etenkin yhteistyö liiton kanssa. Lisäksi toivottiin, että kunnat satsaisivat nykyistä enemmän ennaltaehkäisevään toimintaan lasten ja nuorten kohdalla. Myös pienten yrittäjien asemaa haluttiin

tasavertaiseksi kilpailutuksessa isompien toimijoiden kanssa.

Ratsastajainliitolta toivottiin, että sosiaalipedagoginen hevostoiminta saisi näkyvyyttä mm. tutkimustulosten, talliesitelyjen ja oman laatumerkin muodossa. Lisäksi toivottiin yhteisiä materiaaleja, kuten valmiita sopimus pohjia, sekä neuvontapalveluja hevostoiminnan tekijöille.

Sosiaalipedagogisella hevostoiminnalla nähtiin tärkeä rooli syrjäytymisen ehkäisyssä ja sosiaalisen kuntoutuksen tukemisessa eri puolilla Suomen. Toiminta kohdentuu erityisesti lapsiin ja nuoriin, ja sitä olisi syytä kehittää myös ikäihmisille. ●

Oulun ammattikorkeakoulussa tehdyssä oppinäytetyössä selvitettiin sosiaalipedagogisen hevostoiminnan ja kuntien välistä yhteistyötä Suomessa kyselyn pohjalta. Kysely lähetettiin viime vuonna 150 sosiaalipedagogista hevostoimintaa tarjoavalle toimijalle, vastaajia oli 32 toimijaa. Selvityksessä saatiin tarpeellista tietoa alalla toimivista palveluntarjoajista, toiminnan laadusta ja yhteistyöstä.